

KIRSTI HÄPPÖLÄ

*Onnellinen
isoäiti*

Lasten ja lukemisen puolella

Onnellinen isoäiti

© 2025 Häppölä, Kirsti

Taitto ja kansi: Books on Demand

*Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi*

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-1271-2

ONNELLINEN ISOÄITI

Lasten ja lukemisen puolella

Kirsti Häppölä

SISÄLLYSLUETTELO

Lukijalle	9
Marraskuu	11
Mielikuvituksen tärkeydestä	13
Vuorovaikutuksesta	15
Kylpyläkeikka	18
Oma joulukuukausi	21
Kaksi kohtaloa	24
Ikääntymisestä ja vähän muustakin	27
Lasten leikit	29
Ulpukkaporsaita.....	31
Kesämuistoja	34
Elämästä iloitseminen.....	37
Suuri simpukkajahti ja valkoposkisipi	39
Pikkukarhu	42
Kirjat, pysyvä rakkauteni	45
Ihmisiä ja eläimiä	48
Museoista	51
Leikkipuistossa ja sen liepeillä.....	53
Ilon tärkeydestä	56
Virtuaalitodellisuutta	58
Lyhyt yleistys	60
Makeiset ja minä.....	62
Puukenkäpuu	64
”Tu vielä rauhottelemaan”	66
Unelmointi	67
Maalla ilman autoa	68
Hiiren kaverina	70
Potkukelkan hohto.....	72
Kuulin ruohon kasvavan	74

Kesän ihanat tuoksut.....	76
Viininkorjuuta Toscanassa	78
InterCity-junassa	81
Vuodenajat.....	83
Joulunalushommia	85
Murrosikää ja kirjoja	88
Loppukesää.....	91
Me emme tiedä mitä teemme.....	93
Vanhuus ja viisaus?	94
Sibelius ja muut ihanat säveltäjät	97
Nuoret neitokaiset maalla	99
Kevät tulee	101
Ei 500 vaan 1500	103
Ihana ja vaarallinen aika	105
Henkinen puoli on se tärkein,sanoi isoäitini Linda Aleksandra	107
Kirje Jerevanista	109
Sanat	111
Uskonto ja kauneus.....	113
Hidasteleva kevät.....	115
Lapset	117
Näytelmiä luonnossa.....	119
Pääskysel.....	122
Istuttakaa omenapuita.....	124
Helsingissä	126
Kotielämää	128
Juhlimista.....	130
Isoäidin talvijuttu	132
Digivallankumous ja ihmisen kohtaaminen	133
Kulkuelaulu.....	135
Maaseudulla.....	137
Karanteenissa	140

Karanteenissa II.....	142
Lifestyle.....	144
Kesäelämää	146
Vanhuus	148
EU ja kukkapelto	150
Viihtyisä kirkko	152
Kaarnikkahillo	154
Tuntemattoman ajattelijan v. 1692 Saint Paulin katedraaliseen kirjoittamat elämänohjeet	156
Talvipäivä	158
Kännykkä ja sieniveitsi.....	159
Mit itkettävää ihanuutta	161
Hyvä ja paha.....	163
Koulut ja sairaalat.....	165
Ajan henki.....	167
Kauan eläköön humanismi.....	168
Itseohjautuva lapsi	170
Ihana kevät	172
Muinainen 1960-luku	174
Tanka-runot	176
Ihmistaidot.....	178

Lukijalle

” Talvilintu on lintu, jolla on hokkarit jalassa ja joka nukkuu yöt pääskysen pesässä.”

Tällaisia totuuksia tarjoili vanhin lapsenlapseni Mirja siitä lähtien kun oppi puhumaan. Hän syntyi maagisena vuonna 2000, ja asuimme siihen aikaan ihan keskellä Helsinkiä. Minä Yrjönkadun ja Eerikinkadun kulmassa, ja Mirjan perhe Viiskulmassa. Valitettavasti he asuivat neljännessä kerroksessa sata vuotta vanhassa talossa, jossa ei ollut hissiä. Tämä tuotti minulle kovasti kärsimystä, koska minulla on (hiukan) ylipainoa, ja oikea jalkani on 2,3 senttiä lyhyempi kuin vasen. Hoidin silloin tällöin, ehkä pari kertaa viikossa Mirjaa ja sittemmin hänen siskojaan Helmiä ja Katria. Pitempi jalkani ei pitänyt siitä, että ravasin vanhan talon kiviportaissa. (Sain sittemmin korotteita lyhyen jalan kenkiin.)

Henkisesti tuo aika tuotti pelkästään iloa. Mirja ja minä keksimme loputtomasti erilaisia näytelmiä, joita improvisoimme ja näyttelimme. Mirja esitti aina naispääosaa, ja minä erilaisia avustavia (yleensä pahisten) rooleja. Pieni Helmi konttaili ympärillä. Muistan, kuinka Mirja heti ovella tullessaan luokseni Eerikinkadulle laushti esimerkiksi: ”Sopiiko että minä olen prinsessa ja sinä olet vanha mummo, joka asuu metsässä.” Yksi suosikeistamme oli Tuhkimo. Minä sain esittää sekä ilkeätä äitipuolta, että sittemmin Tuhkimon kanssa tanssivaa komeata prinssiä. Äitipuolen osaa näyttelin täydestä sydämeistäni. Komensin Tuhkimoa tuomaan minulle kaakaota, ja kun hän toi, heitin (muovisen) kupin lattialle ja kiukuttelin, että kaakao oli aivan jäähtynyttä. Eikä kukaan olisi voinut olla nöyrempi ja suloisempi Tuhkimo kuin Mirja, joka korjasi sävyisästi kupin ja keskittyi sitten lattian lakaisemiseen. – Sitten hän sai prinssin.

Vartuttuaan Helmikin alkoi toimia näyttelijänä. Prinsessa Ruususessa hän kuitenkin halusi olla prinssi, joka pelastaa nukkuvan prinsessan. Minä olin prinsessa, mutta en osannut nukkua kunnolla. (En ollut tottunut prinsessaosiin.) ”Sinä joudut putkaan, jos sinä et nuku!”, joutui Helmi komentamaan tuskastuneena.

Lastenpsykiatri Jari Sinkkonen toteaa 4.2.2017 Helsingin Sanomissa: ”Yksi sana pikkulapsia koskevasta puheesta on puuttunut kokonaan: ilo. Kukaan ei puhu siitä, että lapsen hoitaminen tai hänen kehityksensä seuraaminen tuottaisi syvää ja ainutkertaista iloa ja tyydytystä.” Minusta jo lapsen ensimmäinen tietoinen hymy on aivan maailmoja mullistava elämys: uusi ihminen ottaa ensimmäisen kerran yhteyttä toiseen ihmiseen! Puhumattakaan sitten puheen vähittäisestä ilmestymisestä. Lapsen tuottaman ilon voivat vanhemmat minusta kyllä hyvin jakaa päiväkodin ammattilaisten kanssa – jos näitä vaan on päiväkodissa riittävästi.

Oheisissa kolumneissani kuvaan paitsi lasten ja minun yhteisiä leikkejäni, myös ympäröivää luontoa – muutin sittemmin maalle, omaan taloon nimeltä Niittykarhu– , ja kommentoin sieltä käsin ihmiselämää noin yleensä.

Lämpimät kiitokset hyvälle naapureilleni Heikki ja Vaula Koluselle, jotka ovat tukeneet minua tämän kirjan valmistumisessa. Heikki on hoitanut tietokonepuolen ja Vaula leiponut mustikkapiirakat.

Oheiset tarinat on julkaistu Keski-Häme sanomalehdessä vuosina 2006 – 2024. Kirjan valokuvien oikeudet ovat kirjoittajalla.

Ystävällisin terveisin ja kunnioittavasti

Kirsti Häppölä

KOMMENTTEJA KOLUMNEISTA:

”Runsaan vuosikymmenen työsi kolumnistina kantaa hyvää hedelmää. Kirjoitustesi maailmaa intiimisti tarkasteleva näkökulma saavuttaa laajempiakin merkityksiä puhuessaan lapsen näkökulmasta aina isovanhempien kasvatukselliseen vastuuseen. Myös tulevan ja menneen vuoropuhelu välittyy teksteissäsi lukijalle selkeänä ja hyvin tunnistettavana. Siksi tekstisi uskottavuusaste on hyvää A-luokkaa. – Kiitos tarjoamistasi lukuhetkistä.”

OLLI SOINIO, Suomen elokuvasäätiön puheenjohtaja, käsikirjoittaja

”Näitten tarinoitten lukeminen antaa keventyneen olon.”

KIRSTI IHAMUOTILA, isoäiti

”Hyvän tuulen kirja.”

EEVA LUUKKAINEN, isoäiti

”Kirja on fantastista luettavaa, Se on kirjoitettu viisaasti, kotoisasti, sivistyneesti, kansainvälisesti, rattoisasti, tunnelmallisesti, ymmärtäväisesti ja positiivisesti.”

SIRPA FRECCIA, lentoemäntä

BoD

**KIRSTI
HÄPPÖLÄ**